

Honduras

Vladimír Mišík

Tohle je píseň bez příběhu,
vine se ve mně mimo čas,
vídávám ve snu zbytky sněhu
a zemi jménem Honduras.

Dívka mívá útlý pas
a v očích opatrnou něhu,
do toho však ty zbytky sněhu
a země jménem Honduras.

A vtírá se mi zas a zas
sled podivného koloběhu,
ta země jménem Honduras
a samozřejmě zbytky sněhu.

Marně se k ránu chytám břehu,
v peřinách zaniká můj hlas,
a zalykám se zbytkem sněhu
a jménem země Honduras.